

3.) Az 1990. évben végzett pénzügyi-gazdasági ellenőrzések tapasztalatai.

Az 1991. évi pénzügyi-gazdasági ellenőrzések ütemterve.

Dr. Szilágyi Tibor:

A Közművelődési Intézmények Gazdasági Ellátó Szervezete esetében intézményenként nagyon nagy szóródás mutatkozik az egy főre jutó átlagjutalom összeg kifizetéseknél. Kérdésem, hogy mi okozza ezt a nagyarányú különbséget?

Papp Gyula:

A Várpalota, Dózsa György úti sziklák eltávolításával kapcsolatos eljárás lefolytatásának ellenőrzése volt a célvizsgálatok egyike. A beszámoló szerint a pénzügyi ellenőrzés műszaki ismeretek hiányában érdemi megállapítást tenni nem tudott. Folytatódott-e a vizsgálat más úton?

Horváth Kálmánné:

A közművelődési intézményeknél a jutalmazásoknál a nagyfokú szóródást az okozta, hogy az ésszerű jó gazdálkodás eredményeként hozott magas ár- és díjbevételek terhére egyes intézmények saját hatáskörben béralapelőirányzat módosítást hajtottak végre. Mivel egyes művelődési intézményeknél tevékenységi körüknél fogva a magasabb az ár- és díjbevételek és az intézmények önálló bérgazdálkodók, ez a lehetőség adott az intézmény számára.

Mint a beszámolóban is utaltunk rá, a Dózsa György úti sziklák eltávolításával kapcsolatban Marton Ferenc építésügyi szakértőt bízta meg a Városi Tanács a szakértői vizsgálat lefolytatására.

Dr. Czeidli István:

A szakvélemény hiánya miatt megakadályoztam a számla kiegyenlítését, ezért került sor Marton Ferenc szakértői vizsgálatára. A Pénzügyi Osztály feladata a számla megalapozottságának vizsgálata. A kérdéses számla vizsgálatát Marton Ferenc szakértő végezte, ellenőrizte, hogy a pénzügyi teljesítés arányban áll-e a szolgáltatással.

Dr. Szilágyi Tibor:

Nem tartom elfogadhatónak a közművelődési intézményeknél kialakult gyakorlatot a jutalmazás vonatkozásában.

Leszkovszki Tibor:

Bármelyik intézmény saját intézményében bevételi többletre tesz szert rendelkezhez vele. Az intézmény intenzív használatával kapcsolatos bevétellel természetesen gazdálkodhat. Várható, hogy az előbbieken említett szóródás még nagyobb lesz, mivel olyan lehetőség is adott, hogy a bevétel 35 %-át adja csak le az intézmény az önkormányzatnak. Az intézmény eldöntheti él-e azzal a lehetőséggel, hogy bevételi többlet növelésére törekedjen.

Dr. Szilágyi Tibor:

Véleményem szerint másképpen kell meghatározni, hogy mi egy-egy intézmény alapfunkciója.

Csiszár Ernő:

Véleményem szerint nem megengedhető az egyéni érdekeltségi rendszer.

Dr. Czeidli István:

Szabályozni kell az egyéni érdekeltségi rendszert. Az alaptevékenységet oly mértékben kell meghatározni, hogy az kimutatható legyen. Figyelembe kell venni az arányokat. Tekintettel kell lenni arra is, hogy vannak olyan területek, ahol serkentő hatással van a bevételek növelésére a jutalom.

Lengyel Csaba:

Véleményem szerint a szakértői vizsgálatnak arra is ki kellett volna terjedni, hogy a sziklák eltávolításával kapcsolatban más megoldást, más technológiát lehetett volna alkalmazni, ami esetleg költségcsökkentő tényező lett volna.

Lanczmann József:

A pénzügyi szakapparátus kapott egy feladatot, amit három pontban tudok részletezni, mégpedig 1./ vizsgálja meg a sziklák el-

távolításával kapcsolatos eljárás szabályosságát, 2./ az elvégzett szolgáltatást, 3./ a benyújtott számla értékének jogosságát. Arra kérek konkrét választ, hogy a Pénzügyi Osztály mennyiben tett eleget e feladatok elvégzésének.

H o r v á t h _ K á l m á n n é :

A három pontnak a vizsgálata úgy történt meg, hogy az összes dokumentumot megvizsgáltam. A szerződés szabályos volt és mivel a megállapodás átalánydíj megállapításával történt, így a benyújtott számla is ennek megfelelő összeggel történt. Átalánydíjas megállapodás esetében jogszabály alapján egyéb számlákat bekérni nem állt jogunkban.

L e s z k o v s z k i _ T i b o r :

A pénzügyi apparátus feladata a pénzügyi eljárás szabályosságának a vizsgálata, a szikla ügyben ennek a pénzügyi apparátus eleget tett.

C s ő v á r i _ J á n o s :

Véleményem megegyezik Leszkovszki úr véleményével a pénzügyi apparátus eleget tett feladatának. Amennyiben a képviselő-testület nem fogadja el Marton Ferenc szakértői véleményét - bár Marton Úr a megyében elismert legjobb szakértő - úgy kérjenek fel más szakértőt a vizsgálat lefolytatására.

C z i f r a _ L á s z l ó :

Véleményem az, hogy semmi jelentősége nincs a sziklaügynek. A kivitelező saját felelősségére változtatta meg a technológiát. Jogerős szerződést nem lehet megtámadni. A szikla eltávolítása sikerrel járt. Nézetem szerint teljesen le kell zárni ezt az ügyet.

C s ő v á r i _ J á n o s :

Javasolom, hogy a Kulturális ágazat jutalmazása kapjon hangot a költségvetési tárgyalásokon annyiban, hogy az alapfunkciók meghatározásra kerüljenek, ezt tartanám nagyon fontosnak.

L e s z k o v s z k i _ T i b o r :

Mivel a Faller Jenő Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet,

valamint a Thuri György Gimnázium megyei hatáskör alá kerül, ezért javasolom, hogy az 1991. évre tervezett ellenőrzésekre készült előterjesztést a Képviselő-testület egy későbbi időpontban tárgyalja meg. Március 6-ra vannak rendelve az intézményvezetők tertárgyalásra. Valószínű, hogy akkorra már végleges döntés születik arra vonatkozóan, hogy az említett két intézmény megyéhez kerül, így reálisabban tudjuk az 1991. évi ellenőrzési javaslatot elkészíteni.

Ezek után a testület az 1990. évi pénzügyi-gazdasági ellenőrzések tapasztalatairól szóló előterjesztést 18 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

4.) Vegyes ügyek

4/1. Szarka Jánosné, Mersits Rudolfné, Szabó Mihály, Máté Józsefné és Rozbora Istvánné várpalotai lakosok kérelme

Leszkovszki Tibor:

Mint Önök előtt ismeretes, ez egyszer már testületi ülésen tárgyalt téma volt, csak mielőtt tárgyaltuk volna, le is vetük napirendi pontról, abból kifolyólag, hogy szakértői vélemény nem egészen az volt, amit ehhez kértünk. A szakértői véleménnyel kiegészítve került Önök elé ismételtén tárgyalásra az anyag. Kérdése van-e valakinek?

Dr. Huszár Pál:

Kisajátításkor milyen összegek jártak ezután a telkek után? Szeretném még javasolni, hogy az előterjesztésben szerepelt-nél méltányossági alapon alacsonyabb árakat szabjunk.

Dr. Czeidlí István:

Nem történt kisajátítás. Gyakorlatilag sem kártérítés, sem kisajátítás az eljárásban nem történt. Az érdekelt tulajdonosok, akiknek az épületeit lebontották és megalapozott építési szándékuk volt, teljesítéséhez mintegy 25 000 Ft értékben kaptak csereteleket.

Vámosi Tibor:

Hol volt ez a cseretelek? Arányosan megfelelt-e annak, ahonnan el kellett menniük?

Dr. Czeidli István:

Ez a telek nem felel meg annak, ami az eljárásban szerepel, az akkori eredeti állapotában.

Törzsök Károly:

Az a cseretelek jelenleg kinek a tulajdonát képezi?

Dr. Czeidli István:

Az építtető tulajdonát.

Lengyel Csaba:

Én nem egészen értem ezt a dolgot.

Dr. Czeidli István:

Az 50-es évek elején szervezett lakásépítés folytán az akkori Dunaújvárosi Állami Építőipari Vállalat épített lakásokat Inota újtelepen. Az ehhez szükséges földrészleteket ingyenes örök, vagy határidő nélküli használatra kapták a tulajdonosok. Ez az ingyenes határidő nélküli használat hasonlított valaha a tulajdonhoz, hiszen a felépítmény mindenkori tulajdonosát a használat joga megillette, mindaddig, amíg az épület állt. Ez egy ingyenes határidő nélküli vagy ingyenes örökhasználat volt. Ez az intézmény időközben megszűnt, viszont polgári jog általános szabályai szerint a tulajdonosokat mindaddig, amíg ez a szerencsétlen körülmény közre nem játszott, tehát az épületek rongálódása olyan mértékig nem ért el, hogy azokat le kellett bontani, addig megillette a tulajdonosokat. Az igazságtalanság tulajdonképpen itt keresendő, ugyanis akinek megmaradt az épülete, és nem tett eleget a hatósági kötelezettségnek, tehát nem volt törvénytisztelő, azt a módosított földtörvény, illetőleg a végrehajtása tárgyában kiadott kormányrendelet alapján megillette az a jog, hogy a tartós földhasználattal szerzett ingatlanra a tulajdonjogot kérelme alapján minden térítés nélkül bejegyezzék, tehát rögtön tulajdonossá vált a törvény erejénél fogva az a tulajdonos, akinek még volt felépítménye. Sőt öneki az esetleges kára is értékelhető akkor, hogy ha az építmény megvan. Viszont aki lebontotta az épületét, az itt szerzett örök használati jogát veszítette el, mert a felépítménytulajdonosság illette meg, tehát ha nem volt felépítmény, akkor a használati jog ezzel egyidejűleg megszűnt. Tulajdonképpen a legnagyobb méltánytalanság

ebben a szituációban érte a jelenlévőket, hogy amit megszerezhettek volna, ha az épületek állnak, vagy nem tettek volna eleget a hatósági kötelezésnek, megszerezhettek volna ingyenesen, most vásárlásra ajánljuk kérelmük alapján fel az érdekelteknek.

P a p p _ G y u l a :

Pontosan itt van a dologban a legigazságtalanabb tényező, ugyanis a várostól meg akarják venni azt a telket, ami valamikor az övék volt. Ők lebontották ezt a házat, mert ők úgy kapták ezt a felszólítást annak idején, hogy záros határidőn belül bontsák le az épületet, különben 10 ezer forint büntetéssel sújtják őket, meg dózerrel fogják a házukat lerombolni. Annak idején, a 70-es években természetesen az ilyeneket végre is hajtották. Aki pedig a felszólításnak nem tett eleget, az kapott kártérítést a házáért, - bányakárt fizetett neki a bánya -, valamint ma is áll a háza, rendbetette. A másik dolog, amiért irreálisnak tartom ezeket az árakat az az, hogy például ilyen dolgok nincsenek beleszámítva, mint a csatornázás, a vízbevezetés, amit annak idején ők hajtottak végre, ők finanszíroztak.

Jog szerint nagyon nehéz a helyzet, mert ők annak idején nem éltek a bányával szemben a 30 napos beperelési határidővel. De hát senki nem figyelmeztette őket arra, hogy van egy ilyen lehetőség. Később próbálták érvényesíteni, de már nem volt lehetséges. Nekünk nem csak a jogot kellene ebben az esetben figyelembe venni, hanem ami ezzel a jelen szituációval szemben áll, az igazság. Valamennyire az igazságérzetünket kellene elővinnünk, hogy tulajdonképpen miről van itt szó.

D r . _ C z e i d l i _ I s t v á n :

Az ő esetük tipikus példája az, hogy a jogkövető állampolgár milyen hátrányokat szenvedhet a megváltozott körülmények miatt. Éppen ezért a szokásos mérlegeléstől eltérő, de rendkívül méltányos mérlegelésre hívom fel a tisztelt képviselő-testület figyelmét éppen abból kiindulva, amit Papp Gyula képviselő úr megemlített, nevezetesen, az igazság és a jog kollíziójában, tehát elmentmondásában mindig a méltányos joggyakorlás az amelyik követhető lehet, és ez valamiféleképpen igazságot is szolgáltatathatna a sérelmet szenvedetteknek. Most, amikor a kárpótlás időszakában rendre jelentkeznek ilyen természetű igények, és fölkorlácsolódnak korábban volt súlyos sérelmek, ezért én azt mondom, hogy valamiféle ilyen megoldást keressen a tisztelt képviselő-testület tekintettel arra, hogy a még mindig önkormányzati tulajdonviszonyok miatt nincs abban a helyzetben az önkormányzat, hogy az önkormányzati tulajdonról ingyenesen lemondjon, átmeneti megoldásként az eredeti javaslatot terjesztem elő, hogy amennyiben in-

gyenes értékesítésre, illetőleg ingyenes vagyon átruházásra nincs lehetőség, helyezze a képviselő-testület őket az eredeti birtokállapotba, illetőleg a használati állapotba és biztosítson számukra határidő nélküli ingyenes használatot ezekre a területekre. Sőt, úgy mondanám, hogy ne csak az életükben, hanem leszármazottjaik esetében első öröklésre kiterjedően. Amennyiben a későbbiekben a tulajdonjog rendezhető ugyanezen az alapon, akkor ismételten vegye fontolóra a döntést a tisztlet képviselő-testület. Sajnos most abban a helyzetben nem vagyok, hogy a kimutatott szakértői értékeléssel szemben azt ajánljam, hogy a tulajdonjogról mondjon le a képviselő-testület az önkormányzat nevében, tekintettel arra, mint ahogy említettem, az önkormányzati tulajdonról később történik törvényi intézkedés, és ennek az intézkedésnek a kapcsán maga a képviselő-testület fog dönteni az önkormányzati vagyonról, hogy melyek lesznek azok az ingatlanok, amelyeket nem értékesít, illetőleg korlátozottan, vagy korlátozás nélkül értékesíteni szeretne. Amennyiben ez elfogadható lenne az itt jelenlévő érdekeltek számára, tehát a határidő nélküli ingyenes használat, ami megfelelne a korábban volt örök használatnak, én ezt az ingyenes használatot javasolnám, ami majdnem a tulajdonjoggal érne fel.

C s ő v á r i János:

Tisztelt Polgármester úr! Tisztelt Képviselő-testület!
Nyilvánvaló, hogy az elhangzottakkal én is teljes mértékben egyetértek, hiszen végigéltem azt az időszakot, amikor öten, ketten, egyedül, de folyamatosan vendégei voltak a fogadónapjaimnak az itt megjelentek. Közben azt mondom, hogy a doktor úr és mindenki más, aki eddig szólt, teljes egészében jól mondja el a helyzetet, a történetet, hozzá szeretném tenni azt, hogy ez azzal bővült ki, hogy évtizedeken, vagy évtizeden keresztül hetente, havonta jártak valamiféle igazságszolgáltatás keresésére. Rendkívül sajnáltam azt, hogy ez ügyben magam tulajdonképpen nem tudtam tenni jogi korlátok miatt semmit. Éppen ezért megegyezően mondom, teljesen aláhúzom a kérésük erkölcsi és mindennemű jogosságát.
Azt javaslom, hogy a képviselő-testület kérdezze meg a két javaslatot - amennyiben több javaslat nem lesz - az itt jelenlévő 5 családtól. Az egyik javaslat az, amit a jegyző úr javasolt, a másik javaslat az enyém, az pedig az, hogy ne húzódjon az ügy, mert ennek egy katasztrófája az, hogy húzódik örökké. A képviselő-testület 1 Ft/m²-enként értékesítse az ingatlanokat. Amennyiben ez elfogadható a jelenlévőknek, úgy nem használatukba, hanem tulajdonukba kerül, és vége van ennek a huza-vonának, lelki gyötrődésnek.

Dr. H u s z á r Pál:

Mondanivalóm nagyrésztét Csővári János képviselőtársam elmond-

ta. Szeretném, ha nem tartanánk bizonytalanságban tovább ezeket a családokat. Amit jegyző úr javasolt, nyilvánvalóan egy nagyon humánus, tisztességes megoldás, mégis némi bizonytalansági elemet tartalmaz. Az a véleményem, hogy egy számukra is megfelelő méltányos összegért köttessék meg ez az adásvétel, hogy végre megnyugodhassanak, és tulajdonuknak tudhassák az érintett telkeket. Tehát itt most már arról van szó, hogy ne húzzuk tovább az időt.

T ö r z s ö k K á r o l y :

Az ingatlanok jelenleg az állam tulajdonát képezik, illetőleg az önkormányzat tulajdonát. Szeretném megkérdezni, hogy a jelenlegi tulajdont képező Polyán úti, Loncsosi úti, Mátrai úti ingatlanok, amik csereingatlanként a tulajdonba kerültek, azoknak mi az értéke?

D r . C z e i d l i I s t v á n :

Nehéz helyzetben vagyunk, amikor egy kialakult állapotot az eredeti állapotra visszamenőlegesen értékesítünk, mert nyilvánvaló az is, hogy tetemes, jelentős munkaráfordítással alakult ki a jelenlegi értéke az új teleknek is. Mind a kettőn az a kultúra, ami jelen van, az ő munkájuk eredménye, tehát én így a kettőt nem tudom összehasonlítóan értékelni. Ha a puszta földet értékelnénk, akkor sincs realitása most a kettő egybevetésének, tekintettel arra, hogy irreálisak az ár- és értékviszonyok. Nincs összehasonlítási lehetőség.

I f j . B á t o r A n t a l :

Mivel rendkívül sok hátrány érte e telkek volt gazdáit, tulajdonosait, én azt javasolom, hogy a legméltányosabb összeget ítéljük meg az eladásra, mert nincs értelme, hogy mi itt ezt még tovább húzzuk. Ezt tudomásul kell vennie a városnak, mert valahol a jog hátrányt szenvedett és ezt ne hárítsuk tovább. Javasolom, hogy ne is nagyon vitatkozzunk tovább, hanem zárjuk le a vitát és azt döntsük el, hogy milyen minimális összeggel célszerű ezt eladni, és határozzunk erről.

L e n g y e l C s a b a :

Az eladással jelen helyzetünkben nem nagyon tudok egyetérteni, inkább a jegyző úr javaslatát támogatom. Nem érzem úgy, hogy a város követett el méltánytalanságot, hanem elkövette a bányát, aki nem fizetett kártérítést, aki a kárt okozta. Most a telekről van szó, és a telek helyett telek adott, ehhez képest kell

árat megállapítani, amennyiben eladásra kerül. Én is egyetértetek azzal, hogy méltányos ár legyen, de ezt le kellene szögezni, hogy nem a város hibájából történt ez a dolog.

Dr. Nagy Tibor:

Én mindenképpen a jelképes összeg melletti elidegenítés mellett vagyok, mert én ezen a területen nőttem fel, én tudom, hogy ezek a bányakáros házak milyenek voltak. Az 5 család érzelmi kötődése is érthető a telkükhöz, mert akkoriban nagyon sokan inkább bennmaradtak abban a lakásban, amiből a falon kiláttak, de nem fogadták el a felajánlott kártalanítást. Semminemű információt nem kapott az 5 család arra vonatkozóan, hogy ki ellen lehet perbe. A város 25 000 Ft kártalanítást fölajánlott minden olyan ott lévő családnak, aki ilyen bányakáros helyzetbe került és azzal a 25 000 forintos kártalanítással a város magáról elpasszolt mindenféle lehetőséget, mert aki azt a 25 000 Ft-ot megkapta, aláírt vele egy olyan nyilatkozatot, hogy ezek után semminemű igényel nem él sem a város felé, se senki felé. A város 25 ezer forinttal megszabadult minden gondjától, semmi lelkiismeretfurdalást nem érzett senki, tehát nem foglalkoztak ezekkel a dolgokkal.

Dr. Czeidli István:

Az indokolást és az érvelést én nem tudom elfogadni, tekintettel arra, hogy az adott szituációt most utólag visszafelé ilyen érzelmi alapon értékelni nem lehet. Változatlanul fenntartom azonban részben a saját álláspontomat, Csővári úr véleményét viszont támogatni tudom azzal, hogy esetlegesen amennyiben a tisztelt képviselő-testület Csővári úr indítványát fogadná el, akkor javaslom az elidegenítési tilalommal terhelt, legalábbis egy 5 évig tartó elidegenítési tilalommal terhelt értékesítéssel. Akkor azokat a szempontokat is érvényesítjük, illetőleg fenntartásokat, amelyek esetlegesen fölvehetne valamiféle spekulációs gyanút.

Leszkovszki Tibor:

Tisztelt Képviselőtársaim! Lenne egy javaslatom. A két indítványt én összevonám, amit a Csővári úr beterveztett és amivel a jegyző úr kiegészítette, és a vita folytatása nélkül föltenném szavazásra. Előtte azonban megkérdezem az itt jelenlévőket, hogy az itt elhangzottak szerint, tehát 1 Ft/m² díjért, 5 éves elidegenítési tilalommal Önöknek megfelelő-e a képviselő-testület ajánlata?

Mersits Rudolfné:

Igen, mindannyiunknak megfelel.

Lengyel Csaba:

Szeretnék név szerinti szavazást.

A testület Lengyel Csaba javaslatát 1 igen szavazattal, és 21 ellenszavazattal elvetette.

Ezután a képviselő-testület 17 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

24/1991. (III. 1.) számú képviselő-testületi határozat:

A képviselő-testület a Magyar Állam tulajdonában és a Műszaki Osztály kezelésében lévő 3694. sz. tulajdoni lapon 3446 hrsz-on nyilvántartott, ténylegesen Arany János u. 22. szám alatt található 1.158 m² nagyságú ingatlant 1158.- Ft összegért Máté Józsefné Várpalota, Loncsosi u. 58. szám alatti lakosnak;

a 3696. sz. tulajdoni lapon 3447 hrsz-on nyilvántartott, ténylegesen Arany János u. 24. szám alatti 1180 m² nagyságú ingatlant 1180.- Ft összegért Rozbora Istvánné Várpalota, Loncsosi u. 60. szám alatti lakosnak;

a 3569. sz. tulajdoni lapon 3371 hrsz-on nyilvántartott, ténylegesen Tanácskörút 9. szám alatti 1172 m² nagyságú ingatlant 1172.- Ft összegért Mersits Rudolfné Várpalota, Loncsosi u. 56. szám alatti lakosnak;

a 3571. sz. tulajdoni lapon 3372 hrsz-on nyilvántartott, ténylegesen Tanácskörút 11 szám alatti 1170 m² nagyságú ingatlant 1170.- Ft összegért Szabó Mihály Várpalota, Mátrai u. 6. szám alatti lakosnak;

a 3578. sz. tulajdoni lapon 3376 hrsz-on nyilvántartott, ténylegesen Tanácskörút 17. szám alatti 914 m² nagyságú ingatlant 914.- Ft összegért Szarka Jánosné Várpalota, Polyán u. 33. szám alatti lakosnak értékesítésre kijelöli.

A képviselő-testület felhívja az ingatlan kezelőjét - Műszaki Osztályt - , hogy a szerződés megkötésénél az 5 éves elidegenítési tilalmat vegye figyelembe.

Határidő: 1991. május 31.

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

4/2. Sziliné Vörös Krisztina várapalotai lakos észrevétele a 64/1990./XII. 21./ számú képviselő-testületi határozatra

Leszkovszki Tibor:

Szeretnék felolvasni egy tegnap érkezett levelet, amit a Városgazdálkodás igazgatója küldött. Az előbb említett képviselő-testületi határozatra hivatkozva közli, hogy az szükséges intézkedést megtette a Veszprém INGAFORG Rt. felé Sziliné Vörös Krisztina Várapalota, Szabadság tér 7. szám alatti lakos adásvételi szerződés módosítása ügyében. A határozatunk órá vonatkozóan szól, végrehajtás kötelezettséggel. Továbbá közli, hogy tájékoztatás céljából csatoltan megküldi az INGAFORG Rt. válaszlevelét, ami a következő:

Tárgy: Sziliné Vörös Krisztina adásvételi szerződésének felbontása. Kérésükre közöljük, hogy Sziliné Vörös Krisztina, Várapalota, Szabadság tér 7. fsz. 23. alatti üzletére vonatkozó adásvételi szerződés 10. pontja alapján szerződés csak akkor válik hatályossá, amennyiben a Vagyonellenőrző Bizottság jóváhagyja. Ez nem történt meg, ezért kérik, hogy Sziliné Vörös Krisztina által befizetett összeget, melyet T. címnek már elutaltuk, azaz 61 000 forintot visszautalni szíveskedjenek. Sziliné Vörös Krisztina az üzletére vonatkozó adásvételi szerződést szóbeli tájékoztatása alapján az új feltételekkel nem hajlandó módosítani. 1991. évben befizetett összegek visszautalásáról részvénytársaságunk gondoskodik. Ennyit szerettem volna elmondani, mielőtt átadom Önöknek a szót.

Csővári János:

Tisztelt Polgármester úr! Tisztelt Képviselő-testület!
Köztudott, hogy amikor a Végrehajtó Bizottság eldöntötte, hogy ezt a három helyiséget privatizálja, megindít valamiféle privatizációs mozgást. Lehet, hogy olcsón indítottunk, de az biztos, hogy ezt a feladatot átadta a Végrehajtó Bizottság a Városgazdálkodásnak végrehajtásra, aki továbbadta az INGAFORG Rt-nek. Tudomásom szerint amikor a 3 szerződés megkötött, mind a három fél elé több variációs tervezetet tettek. Nem értem azt a döntést, ami a múltkor született, mivel nem a Sziliné javasolt egy szerződést, hanem egy akkori szabályzatnak, formulának megfelelően szerződéstervezetek alapján ő így döntött. Én borzasztóan furcsállanám, hogy ha egyik esetben jóváhagyjuk azért, mert ott kedvezőbb az önkormányzatnak.

Lukáts András:

Én úgy emlékszem, hogy amikor ezt az ügyet tárgyaltuk, akkor nem arról volt szó, hogy nem veheti meg, hanem azon akadtunk ki, hogy a sokéves részletre 1000 forintos törlesztés volt. Ezt nem fogadta el a testület. Legjobb tudomásom szerint pe-